

FLORIÁN

Informační zpravodaj městyse Lázně Toušeň

Vážení spoluobčané,
o letošních prázdninách si s námi počasí zahrává: teploměr naznačuje značné turbulence, jednou je rtuťový sloupec nahoře, podruhé zase dole. Zhruba stejně bychom mohli definovat i nálady v našem městysi jako celku.

I v tomto létě volnočasová komise, kulturní komise a divadelní spolek opět organizují spoustu akcí v rámci *Lázeňského léta*. Vedle několika divadelních a hudebních vystoupení proběhla na nádvoří Skleněné vily i tři filmová představení. Všichni organizátoři svou práci vykonávají ve svém volném čase a je pro ně uspokojením, když se akce vydaří. Vždy chceme, aby průběh byl hladký a perfektní, a aby občané odcházeli nabití pozitivní energií. Pokud se něco nevydaří, snaží se všichni, aby

to účastník – toušeňský občan – nepoznal. Koneckonců k tomu místní akce slouží: mají občany stmelovat, komunitně je rozvíjet a zapojovat do dění městyse. Při posledním promítání filmu *Padesátka* jsme však byli svědky extrémního narušení projekce ze strany jednoho sousedního občana, který rušil promítání filmu hlasitou hudbou a pod vlivem alkoholu se spolu s ostatními svými hosty i jinak hlasitě projevoval. Zcela tak znehodnotil veřejnou akci a cca 55 návštěvníkům kina zničil filmový zážitek a celý večer. Za toto jednání našeho občana se návštěvníkům omlouvám. Jelikož se nejednalo o první excesy tohoto druhu, již jsme podnikli příslušné právní kroky k tomu, aby napříště k narušení veřejné akce nedošlo.

Velmi turbulentní byla i debata při posledním zasedání zastupitelstva. Ač takový bod nebyl

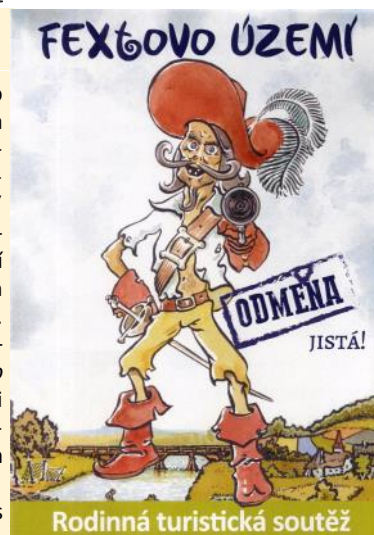
na programu, zasedání zastupitelstva se zúčastnili petenti žádající, aby byla ihned projednána jejich *petice*, kterou na místě předali zastupitelstvu městyse. Petice požadovala úplný zákaz vjezdu cyklistů do lokalit podél nábřeží. Je třeba konstatovat, že petici, začínající větou „My toušeňští občané žádáme...“ podepsalo 230 občanů České republiky (z toho 36 podpisů je neplatných). Těch toušeňských však bylo o 110 méně. Zastupitelstvo i tak stojí před nesnadným rozhodováním, jak petentům vyjít vstříc. Přeci jen 120 podpisů Toušeňských občanů není číslo nízké. Ostatně, pokud bych nebyl do případu jako starosta zatažen, zcela jistě a rád bych předloženou petici podepsal také. Celá řada podepsaných občanů si, když jsem s nimi hovořil, neuvědomila, co s sebou přinese zákaz vjezdu a navedení kolařů s dětmi na hlavní silnici II. třídy. Upřímně se ani nedivím, petice byla sepsána tak, že sám jsem v jednu chvíli snil o tom, jak kultivovaně a bezpečně projedou houfy cyklistů centrem Toušeň, nejdříve se zastaví v jedné restauraci, pak si prohlédnou Slatinné lázně, zastaví se u kostelíka, prohlédnou si centrum obce, pak se třeba stává na oběd v další restauraci. A po tomto zážitku se bezpečně vrátí naplnění dojmy zpět na stezku (tak jsem pochopil petici). Tak to ale není. Důvody, proč to nelze, jsem se snažil zachytit v článku v minulém čísle *Floriána*. A i přesto, že se článek petentům vůbec nelíbil a napadali mou osobou za názory, přesto si myslím, že tyto názory byly vyvážené a osobně si za nimi stále stojím. Zastupitelé tak budou muset na příštím zasedání zastupitelstva zaujmout jednoznačné stanovisko, zda přijmou názor petentů, nebo zda se přikloní k veřejně prospěšnému názoru a všeobecně bezpečnému řešení. Pro všechny z nás to bude těžký a rozhodně nevděčný úkol.

Ing. Luboš Valehrach, MBA
starosta městyse Lázně Toušeň

Letní soutěž v poznávání Polabí

Sečtělí nadšenci tajemna vědí, že *fext* byl nezníčitelný hrdina, který mohl sice vykrváct, ale jeho tělo po smrti nezetlelo. Mumie považovaná za *fexta* se našla v Brandýse už za Rudolfa II. (psal o ní Balbín) a jiná zde byla objevena o 250 let později (psal časopis *Světozor*). Spisovatel Petr Kukul zprítomnil brandýského *fexta* při nezištné pomoci dětem (*Tajemství Panské zahrady*, 2008). Další *fexti* jsou známi nejbliže z Kostelce nad Labem, jak zjistil Jiří F. Musil (*Tajemný hlas minulosti*, 2002). *Fexta* jako „živého“ maskota pro nezníčitelně dobrodružné poznávání regionu si vybrala *MAS Střední Polabí* pro letní rodinnou turistickou soutěž, kterou nazvala **Fextovo území**. Z propagačních tisků i z webu míří na soutěžící bambitkou trochu potrhaný rytíř s kordem a opeřeným kloboukem, aby nezapomněli navštívit alespoň dvanáct z pětadvaceti zajímavých míst, něco se o nich dověděli a sbírali na nich návštěvnická razítka. Tři zastávky (čísla 12, 13, 14) náleží Lázním Toušeni, a to soutoku („*Vydejte se k soutoku dvou významných řek*“), Slatinným lázním („*Načerpejte síly na celý rok dopředu*“) a Skleněné vile („*Kam si jezdil pro inspiraci Karel IV.?*“). Spolu s většimi městy Brandýsem nad Labem, Starou Boleslaví a Čelákovcemi jsou do *Fextova území* pojata i menší místa jako Borek a Záryby či Káraný a Skorkov, ale také národopisný Přerov nad Labem, gotický hrádek Jenštejn, Zápy se třemi studánkami a Nehvizdy s památníkem parašutistů. Soutěž trvá až do konce září 2016. Více najdete na <http://www.polabsketoulky.cz/>

mas

SOUHRN USNESENÍ přijatých zastupitelstvem městyse Lázně Toušeň dne 22. června 2016**Usnesení č. 2016/3.1.**

Zastupitelstvo městyse schvaluje program zasedání zastupitelstva.

Usnesení č. 2016/3.2.

Zastupitelstvo městyse schvaluje účetní závěrku Městyse Lázně Toušeň za rok 2015.

Usnesení č. 2016/3.3.

Zastupitelstvo městyse schvaluje závěrečný účet Městyse Lázně Toušeň za rok 2015.

Usnesení č. 2016/3.4.

Zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň schvaluje zprávu auditora o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2015.

Usnesení č. 2016/3.5.

Zastupitelstvo městyse schvaluje odpisový plán příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Lázně Toušeň.

Usnesení č. 2016/3.6.

Zastupitelstvo městyse schvaluje odpisový plán příspěvkové organizace Služby městyse Lázně Toušeň.

Usnesení č. 2016/3.7.

Zastupitelstvo městyse schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi městysem Lázně Toušeň a spol. České dráhy, a.s., IČ 70994226, č.j. 62487/2005-025 ke stavbě

„Lázně Toušeň, výstavba RD, lokalita Nad Trati – STL plynovod a přípojky, vodovod a kanalizace, VO a komunikace“.

Usnesení č. 2016/3.8.

Zastupitelstvo městyse schvaluje odkup pozemku parc.č. 91/4 za cenu 150,- Kč/m².

Ing. Luboš Valehrach, MBA
starosta městyse Lázně Toušeň

Prázdniny ve školním roce 2016/2017

Období vyučování školního roku 2016/17 začíná ve čtvrtek 1. září 2016 a končí v pátek 30. června 2017.

Podzimní prázdniny připadnou na středu 26. října a čtvrtek 27. října 2016.

Vánoční prázdniny budou zahájeny v pátek 23. prosince 2016 a skončí v pondělí 2. ledna 2017.

Pololetní prázdniny budou v pátek 3. února 2017.

Jarní prázdniny jsou stanoveny od pondělí 13. února do pátku 17. února 2017.

Velikonoční prázdniny proběhnou ve čtvrtek 13. dubna a v pátek 14. dubna 2017.

Letní prázdniny začínají v sobotu 1. července 2017, školní rok 2017/2018 se zahájí v pondělí 4. září 2017.

Mgr. Martin Černý, ředitel ZŠ a MŠ Lázně Toušeň

Známky a nálepky

Léto i prázdniny 2016 jsou v plném proudu a pilní turisté sbírají nejen razítka do rodinné soutěže *Fextova území*, ale také turistické známky a

nálepky. Už zase vypadají jinak.

Přespolním a návštěvníkům z dálav připomenou „byli jsme tam“ – místním sběratelům rozmnoží kuriózní zásoby suvenýrů a zkušeným sběratelům rozradí další taje...

O čem jednali radní městyse

Radní - byli informováni o závěrečném projednávání soudního sporu spojeného s II. Pražskou (rekonstrukce Vily). Spor byl ukončen smírem, souhlasili s konáním předvolebního mítinku senátorky Vreccionové v prostorách Parku profesora Procházky, projednali žádosti občanů o povolení zbudování kanalizačních přípojek, uložili úřadu městyse zajistit revizi dopravních značek v městyse, rozhodli o nutném a neprodleném řešení havarijního stavu kanalizace v ulici Ve Dvoře. Zároveň se shodli na realizaci celkové rekonstrukce této ulice, pověřili úřad městyse, aby zahájil jednání se zdravotnickými zařízeními, která poskytují zdravotní a sociální služby v rodinách klientů, vzali na vědomí petici občanů – situace Na Nábřeží.

Ivana Studničková
radní městyse

Prohlídka senátu

Městys Lázně Toušeň ve spolupráci s paní senátkou Ing. Veronikou Vreccionovou Vás zve v pondělí 26. září 2016 na návštěvu Senátu parlamentu České republiky. Pro zájemce bude připraven autobus, který nás odveze do senátu, kde od 14:00 hodin proběhne prohlídka prostor senátu, včetně výkladu. Po jejím skončení můžeme pohovořit s paní senátkou o všem, co občané zajímá. Než odjedeme zpět do Lázní Toušeň, bude čas i na volnou prohlídku Starého města.

Odjezd autobusu z Floriánského náměstí ve 13:00 hodin. Dopravu hradí městys. Pokud nechcete použít autobusovou přepravu, můžete se k nám připojit i před senátem.

Přihlášky na e-mailu:

vankova@laznetousen.cz, tel.: 733 746 869

do 19. září 2016. Při přihlášení je třeba uvést i datum narození a číslo občanského průkazu.

Umístění velkoobjemových kontejnerů na bioodpad 2016

Lokalita / Týden	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
Den přistavení kontejneru	18.08.	25.08.	01.09.	08.09.	15.09.	22.09.	29.09.	06.10.	13.10.	20.10.	27.10.
Na Zárybničí						2*			2*		
Floriánské náměstí							2*			2*	
Nehvizdská x U Habeše											
U Sokolovny x Cukrovarská											
Na Chmelnici								2*			
Na Nábřeží x V Ovčárně											
Nad Lomem x Pražská						2*					
Na Ostrůvku							2*				
Zápská								2*			
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnicemi	17.08.		31.08.		14.09.		28.09.		12.10.		26.10.

2* - budou přistaveny dva kontejnery, jeden na běžný bioodpad, druhý na větve a dřevěný bioodpad

Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy ve čtvrtek. Odvoz kontejnerů bude probíhat během pondělí či úterý následující týden (po víkend). Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery přeplněny, kontaktujte prosím starostu (tel.: 603 876 540) nebo kohokoli z technických služeb.

Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend za cenu 140 Kč.

Stalo se..

V podvečer 24. května 2016 ve zcela zaplněném sále Slatinných lázní sledovali rodiče, prarodiče a sourozenci žáků hudebních oborů **RC Myšák** první **výroční koncert** svých nadějných ratolestí. Ani se nechtělo věřit, že úplně všichni byli začátečníky ve hře na klávesové nástroje nebo ve zpěvu. Ti, co začali teprve před pár týdny, ťukali sice jen jedním prstem, nebo využili ke zpěvu podpory klavírního doprovodu, mnozí další ale už ukázali, jak lze pokročit za pouhý půlrok – od vánočního koncertu. Posлуchači klavíru zpozorněli, když začali hrát *Lucie Choděrová* nebo *Onďřej Bača*. Ve zpěvu byla nepřeslechnutelná jistotou intonace i výrazu *Liliana Richterová*. Pěkně zpívaly i sestry *Alenka* a *Eliška Potočiarovy*. Pokrok, jakého ve hře na klavír dosáhli *Lukáš Javorek* a *Michal Mík*, zasluží obdiv. Kolik muzikality a skutečné radosti ze hry! Na klávesy hrála jako jediná *Adélka Tuháčková* a na zobcové flétny zahrály navíc *Renatka* a *Julie Zahradníkovy*. Aby byli jmenováni všichni, je třeba zmínit i *Aničku Vojtíškovou*, *Editku Zavoralovou*, *Denisku Řehákovou*, *Mirinku Pohořalou*, *Renatku Varlamovičovou*, *Matýska Kuncla*, *Terezku Brodovou* a *Růženku Peckovou*. Obě paní učitelky *Květoslava Prokopiusová* (zpěv) a *Jiřina Lukešová* (klavír) rozdaly nakonec všem účinkujícím diplomové vysvědčení a obě se rozloučily s vděčným publikem pochvalou žáků a hlavně pochvalou velmi přátelského rodičovského zázemí. Nejdůležitější ze všeho je nadšený zájem o hudební obory a také vklad RC Myšák do přizvání učitelek, aby zpěv a hra na hudební nástroj mohly dětem rozšiřovat obzor a obohacovat duši.

red

Na nedělní odpoledne 5. června připravilo **RC Myšák** výroční vystoupení žáků (přesněji žákyň) svých **tanečních oborů**. Tentokrát se všichni i s rodiči sešli v sokolovně, aby nastudované tance mohly vyniknout na skutečném jevišti ve světle reflektorů a za hudebního doprovodu z profesionálních reproduktorů. Nejprve se představilo dvanáct děvčat z pohybové přípravy lektorky *Martiny Kašíčkové*. Vystoupení sestávalo z tří choreografií: Ruce vzhůru (trochu disco), Travička zelená (národní písnička) a Pasu, pasu písničky (nápaditá tečka). Druhé vystoupení

bylo příjemným překvapením výsledků práce baletního kroužku lektorky *Lucie Novotné*. Osm děvčat (některá se jen převlékla) předvedlo baletní Hrátky a choreografii Květiny a motýli (s duhově barevnými šátky). Jako doprovod zněl z nahrávky brilantní klavír. Úspěch u publika byl více než srdečný. Záslužné rozvíjení pohybových dovedností, ale i jemnosti a elegance je důležitým kultivujícím prvkem celkové výchovy, podobně jako péče o hudební vlohy. Škoda jen, že do tanečních kroužků nechodí žádní chlapci. Pořadem provázela za RC Myšák Ing. *Eva Potočiarová*, která hned v úvodu poděkovala za vstřícnou spolupráci také členům T.J. Sokol.

red

Noc kostelů se letos v naší republice konala po osmé. Do této již tradiční a očekávané akce se v pátek 10. června zapojilo 1463 objektů a ani tentokrát mezi nimi nechyběl náš kostel sv. Floriána, který byl přístupný návštěvníkům od 19 hod. Velmi milé přivítání s připitkem červeného či bílého vína navodilo příjemnou a přátelskou atmosféru, kdy každý měl možnost si kostel prohlédnout a v klidu posedět. Ve 21 hodin pak všechny přítomné přivítal člen Toušeňského chrámového sboru Ing. *Karel Herrmann* a seznámil je s následujícím programem. Zpěvy Taizé, žalmy a další písně poté zazpívali MgA. *Eva Málková* – soprán a zároveň průvodní slovo, Ing. *Petra Herrmannová* a RNDr. *Kateřina Herynková* Ph.D. – alt, Mgr. *Jan Linka* – tenor a Ing. *Karel Herrmann* – bas. V zaplněném kostele osvětleném barevnými světýlky svíček se jistě všem přítomným líbilo. Večer byl zakončen nečekaným společným hledáním „léčivého kamene“ jedné z návštěvnic. V domnění, že jí vypadl kámen z kabelky, nešťastná požádala přítomné o pomoc. Mnoho z nich ani chvíli neváhalo a dalo se do hledání. Bohužel, bez výsledku. Kámen byl nakonec nalezen přece jen v kabelce, ale byl dobrý pocit vědět, že lidé jsou ochotni si pomáhat. Domů si pak každý odnesl dobrou náladu z příjemně prožitého večera.

Brzy bude **1. výročí** otevření zrekonstruované mateřské školy na Nehvizdské ulici. Děti v novém prostředí prožily báječný školní rok a před jeho zakončením se zúčastnily se svými učitelkami a za přítomnosti rodičů besídky. Počasí přálo, a tak na školní zahradě prožili všichni veselá a zábavná odpoledne. Teď už si všechny děti užívají prázdnin, ale v září se opět, vyjma těch nejstarších, teď již prvňáčků, do své krásné školky vrátí a zároveň zde přivítají nové děti, které do školky nastoupí poprvé.

Lázeňské léto bylo letos zahájeno 19. června. Na nádvoří Skleněné vily již od 14 hodin vyhrávala skupina **Druhej dech Ládi Weyrostka**. Zpočátku počasí vypadalo slibně, před 17. hodinou ale začaly padat první kapky deště. Mnozí návštěvníci se, ač neradi, odebrali domů, ti věrní se ale raději tísnil pod obřím deštníkem a čekali, zda se počasí umoudří. Nakonec se přece jen počasí trochu vylepšilo a koncert mohl pokračovat. Kapela se za věrnost divákům odvděčila a hrála se vší vervou a nadšením až do samotného konce v 19 hodin.

Koncert ještě neskončil a v Parku profesora Procházky se členové Divadelního spolku Lázně Toušeň již připravovali na další akci v rámci **Vítání lázeňského léta**. V sobotu 19. června 2016 se po 18 letech na toušeňskou scénu vrací *Toušeňská růže*. Divadelní féerii Václava Dragouna herci pod režijním vedením *Filipa Müllera* připravili k 700. výročí narození Karla IV. Po promítání videí z archivu studia LáTo se záznamy z této hry, tehdy nastudované *Václavem Shrbeným*, po literárním večeru Toušeň v době Karla IV. připraveným RNDr. *Janem Králíkem CSc.*, a po pořadu *Alfreda Strejčka* a *Štěpána Raka* Vivat Carolus Quartus, to byla další akce k tomuto významnému výročí. Akce očekávaná s napětím, akce, u které chybělo málo, a možná se nekonala. Důvod? Opět zazlobilo počasí a do poslední chvíle si divadelníci kladli shakespearovskou otázku: hrát, či nehrát? Před 20. hodinou, kdy mělo představení začít, počasí mnoho dobrého neslibovalo, ale hrát se dalo. Deštníky nad hlavami diváků dojem z představení vůbec nepokazily a později, v průběhu hry, už jich ani nebylo potřeba. Byla by velká škoda nechat si ujít představení pro pár kapek deště. Zvláště, pokud se odehrávalo v místech se specifickou atmosférou, v místech, kde Karel IV. s určitostí pobýval. Genius loci... V hlavních rolích Karla a Anny se představili *Luboš Jakub* a *Anna Lisová*. Mezi diváky nechyběl ani sám autor hry pan *Václav Dragoun*, zavítala k nám i paní *Soňa Červená*, která byla přítomna již při prvních představeních před 18 lety. A jako tehdy i tentokrát byla spolu se všemi přítomnými diváky nadšená výkony toušeňského Divadelního spolku.

Nohejbalový turnaj o Pohár starosty se v našem městysi konal letos již počtvrté. V sobotu 25. června 2016 v 8 hodin ráno dorazilo na volejbalové hřiště osm mužstev – trojic. Začínalo se za krásného počasí, během dne panovalo, tak jako při ložském ročníku, obrovské vedro a za každou hrou bylo potřeba hřiště pokropit. Mužstva se střídala jedno za druhým, jen s krátkou přestávkou na oběd v Hospůdce na hřišti. Odpoledne se o pokropení postaralo počasí, přihnal se déšť, bylo slyšet i hromy, blýskalo se, ale naštěstí vše rychle přešlo za Labe a turnaj se mohl v pohodě dokončit. Vítězství a tím i pohár vybojovalo mužstvo Zličína. Za asistence Mgr. *Jana Vafka*, který celý turnaj organizoval, pohár, tak jako každým rokem, předával starosta městysu Ing. *Luboš Valehrach*. Další pořadí bylo: Frigo, Špakouni, Tenisti, J+H, Svatouškové, Žaludi, Izotermáci. Ani tato mužstva nepřišla zkrátka a obdržela ceny. Že po celý den panovala báječná atmosféra, to snad ani není nutné psát jako i to, že se všichni opět těší na další ročník.

Krátce po čtvrté hodině odpoledne se ve čtvrtek 29. června 2016 začali scházet žáci 5. ročníku základní školy v Lázních Toušeni do obřadní místnosti ve Skleněné vile. Zde již bylo vše pedagogickým sborem školy připraveno ke slavnostnímu **loučení s páťáky**. Tato velmi milá a pro děti nezapomenutelná akce se letos konala již popáté a opět byla velmi vydařená. Obřadní síň postupně zaplnili i rodiče, sourozenci, babičky a dědové a netrpělivě čekali na vystoupení dětí. Všechny přivítal ředitel školy Mgr. *Martin Černý* a báječné odpoledne pokračovalo tradičním a velmi povedeným hudebním vystoupením, kdy se vystřídali žáci ve hře na flétny, klavír, housle, akordeon, lesní roh a celý program prokládali svými vtipnými vzpomínkami na pět let prožitých v toušeňské škole. Po slavnostním proslovu starosty městysu Ing. *Luboše Valehracha* se všichni páťáci i se svou třídní učitelkou *Ivanou Studničkovou* podepsali na památku do kroniky. Ke slavnostnímu přípitku dětským sektem je nemusel nikdo dlouho pobízet. Po přípitku, rozdali květiny svým učitelkám a nezapomněli ani na kuchařky ze školní jídelny. Na oplátku a na památku dostali hrníček se znakem našeho městysu a nápísem Absolvent ZŠ Lázně Toušeň. Ani paní kuchařky na děti nezapomněly a

každý žák od nich dostal velkou čokoládu. Celé příjemné odpoledne končilo pozváním paní učitelky Mgr. *Ludmily Černé* k prohlídce výtvarných děl páťáků. Nádherné perokresby hlavních toušeňských objektů všichni přítomní vysoce hodnotili a po zjištění, že škola má v plánu dát vyrobit kalendáře na rok 2017 s těmito obrázky, měli upřímnou radost. V toušeňské škole se dětem líbilo a dařilo, všichni jim přejeme, aby to tak pokračovalo i v těch školách, do kterých po prázdninách nastoupí. Více na stranách 6 a 7.

Na konec školního roku ve čtvrtek 30. června připravil úřad městyse pro děti v **letním kině** pohádku *Zloba: Královna černé magie*. Snad každé dítě zná pohádku O Šípkové Růžence, tentokrát je však vyprávěna poněkud jinak – z pohledu zlé královny Zloby. Film je režijním debutem Roberta Stroberga, který vsadil hlavně na velkolepou výpravu, v hlavní roli se představila Angelina Jolie. Přestože právě skončil školní rok a hodně dětí odjelo na prázdniny, na nádvoří Skleněné vily se jich na pohádku přišly podívat asi tři desítky.

K létu **letní kino** patří a právě tak jako česká komedie. Tak tomu bylo i v sobotu 9. července, kdy úřad městyse na nádvoří Skleněné vily promítl divákům film Milana Cieslara *Život je život*. Už jména hlavních hrdinů napovídala, že půjde o dobré výkony. Ondřej Vetchý jako poručík policejního sboru František Sýkora, jeho manželka poštovní doručovatelka Simona Stašová, nešťastný spisovatel Miroslav Táborský a další. Nenáročnou komedií, kdy komické i tragické situace obyčejných lidí vyvolávaly po celou dobu promítání smích, si diváci užili a strávili tak celkem příjemný večer.

Pražská dámská skupina **Country Ladies** není v našem městyse neznámá, již v minulosti zde hrála několikrát. V sobotu 16. července 2016 přijela zahrát opět, tentokrát na nádvoří Skleněné vily. Přítomní posluchači a příznivci country věděli, jaké písně mohou očekávat. Americké i české country, černošské spirituály, ale i písně trampské a národní, a to vše ve velmi kvalitním podání. Ty nejznámější písně si většina zaspívala s kapelou, našlo se i pár tanečnicků, kteří bavili sebe i přítomné svým tancem. Po každé písni zněl zasloužený potlesk a tak zde měl každý možnost prožít čtyři hodiny dobré zábavy za pěkného počasí, s občerstvením a za vstupné dobrovolné. Po koncertě pozval starosta městyse Ing. *Luboš Valehrach* všechny, kteří vydrželi až do konce, do oranžerie Skleněné vily na prohlídku výtvarných prací nyní již bývalých žáků páté třídy naší základní školy. Úžasná dílka všechny nadchla, a tak tečka za sobotním večerem byla velmi příjemná.

Hana Němečková
předsedkyně kulturní komise

Toušeňská stopa v Kočárovně

Nové komunitní centrum *Kočárovna* (koncerty – odpočinek – činnost – azyl – rodina) jako *bezbariérové multifunkční* zařízení města v areálu zámku Brandýs nad Labem nabízí informace, besedy, klubové akce a v rychlém sledu i výstavy. Vernisáž výstavy mystických obrazů **Darovaný čas** jirenské výtvarnice *Dany Gregorové*, kterou dobře známe i z jejích toušeňských výstav U Byšických a ve Skleněné vile, stála tentokrát na dvou toušeňských pilířích. Časově druhým byl brilantní hlavní řečník vernisáže *Jiří Kučera*, rychtář toušeňských baráček a předseda toušeňského Okrašlovacího spolku, a časově prvním byl iniciátor výstavy Ing. *Miloš Pulkrábek*, rovněž Toušeňan, kterému umělkyně zvláště poděkovala, a celou výstavu dedikovala k jeho letošním předvánočním devadesátinám. Z každého obrazu, z abstraktních linií a z neotřelých kombinací barev vyzařují duchovní poselství, myšlenky, prožitky, sdělení, někde poprvé i útržky staříčkových textů. V krátkém proslovu sama umělkyně upozornila na skutečnost, že všechn čas je nám darován, a měli bychom proto s ním co nejmoudřeji hospodařit, abychom i my měli jednou možnost někomu z našeho času něco darovat. Výstava trvala po první dva týdny v červnu.

kr

Olympijské finále o Karlu IV. na Toušeni

Ve 45. ročníku *dějepisné olympiády* (2015/2016), kterou pro studenty z celé České republiky pořádá Národní institut pro další vzdělávání, zvítězila studentka kvarty brandýského Gymnázia J. S. Machara *Klára Muknšnáblova* (ze Svěmyslic) se svou prací o vztahu Karla IV. k Toušeni. Klára je účastnicí také studentských olympiád zeměpisných, matematických nebo jazykových (ve španělštině). V dějepisné olympiádě prošla vítězně okresním i krajským kolem a vítězstvím nyní završila rovněž celorepublikové finále. Zadané téma *Po stopách Lucemburků aneb Za císařskou korunou* pojala zcela regionálně, výhradně z hlediska Toušeně a Staré Boleslavi. V závěru svého soutěžního textu připomněla: „*Doufám, že se této práci podařilo alespoň trochu osvětlit působnost velkého krále a císaře v Brandýse nad Labem a okolí. Jak je patrné z návštěv Toušeně a Boleslavi, z privilegií toušeňskému hrádku, z nového opevnění v Boleslavi nebo z častých honů v blízkých lesích, Karel IV. si můj region velice oblíbil. Zajímal se o to, komu náleží místní hrady, zabýval se i navenek drobnými konflikty. Když si tedy musel vybrat z pískovcových lomů, ze kterých použije pískovec ke stavbě chrámu sv. Víta, jedny ze zvolených byly lomy v Brandýse, Toušeni a blízkých Zápech.*“ Porotě se líbila nejen její práce o Karlovi IV., ale získala i nejvíce bodů v testu o Lucemburcích, takže se stala vítězkou s náskokem 10 bodů před druhým místem. Slavnostní vyhlášení vítězů z třiceti finalistů ze všech koutů země Koruny české se konalo v Praze v Karolinu 27. května 2016.

mmu (obrázek *Martin Kodera, Tomáš Čápek*)

Loučení s toušeňskou školou

Stalo se již pěknou tradicí, že v letním vydání zpravodaje *Florián* vzpomínají naši absolventi – žáci pátého ročníku – na uplynulých pět let, které jsme společně strávili ve škole. Letos jsme se rozloučili s 15 žáky. Přejeme Vám, abyste se při čtení jejich zážitků pobavili stejně jako my, učitelé, kteří jsme ale neubránili i dojetí. Dětem přejeme v nových školách hodně úspěchů, dobré kamarády a trpělivé učitele.

Za pedagogický sbor Ivana Studničková, třídní učitelka 5. třídy školního roku 2015/16

1. TŘÍDA

Anežka Valášková: První třída byla fajn. Tahle třída byla určitě nejlépejší. V první třídě jsme měli paní učitelku *Mirku Židkovou*. Měla jsem ji moc ráda. Jezdili jsme na spoustu výletů. Například do divadla, kina nebo do čelákovické knihovny. Také jsme sami hráli hodně divadel. V první třídě jsem si myslela, že je těžká, ale teď v páté třídě jsem si uvědomila, jak tato třída byla lehká. Také jsem jela poprvé na školu v přírodě. Jeli jsme do Albrechtic do penzionu Permon. Na jaře se otevíralo školní hřiště a naše třída tam měla vystoupení „Naši slavní sportovci“. Přednášeli jsme tam básničky, které složila sama paní učitelka *Mirka Židková*. Já jsem byla jako Taťána Kocembová a moje kamarádka *Anička Kuchyňková*, která k nám už bohužel nechodí, byla jako Jarmila Kratochvílová. Já jsem mluvila na *Anču* neboli Jarmilu Kratochvílovou toto: „Nebýt tebe, vyhrála bych i já pravé zlato, ale spousta stříbrných taky stála zato.“ Jako odpověď na to říkala *Anička* neboli Jarmila Kratochvílová:

„Stadion a rovná dráha, to je skvělý zážitek; 29 dlouhých roků nikdo mě tu nepředběh.“ Byl to skvělý den. Také jsme začali jezdit na plavání a na hasiče, kde nám vyprávěli různé zajímavosti o hasičských autech.

Děkuji všem pedagogům za jejich starost, za to, že to s námi nevzdali. I když dobře vím, že občas to byl opravdu boj. Také děkuji za to, že jste mě všichni dobře připravili k přijímačkám, a vím, že bych se bez vaší pomoci určitě nikdy nedostala na hudební gymnázium v Praze ani na brandýský gympl. A hlavně děkuji svým dvěma třídním učitelkám, paní učitelce *Mirce Židkové* a paní učitelce *Ivaně Studničkové*. Bude se mi určitě po vás po všech stýskat a doufám, že mi čas nikdy nezabrání v tom, abych si našla nějakou tu chvilku na návštěvu. Děkuji.

Natálie Řeháková: Vůbec jsme se neznali. Učila nás paní učitelka *Mirka Židková*. Bylo to lehké. Učili jsme se psací písmenka, velká i malá, číst, počítat lehké počty a hrát na flétnu. Poprvé, když jsem si to vyzkoušela, vůbec mi to nešlo, ale pak už mě to bavilo a docela i šlo. Postavilo se nové hřiště, před tím tam byl jen beton. Měli jsme i první vystoupení v lázních. Začali jsme také jezdit na plavání do Neratovic. Na konci roku jsme byli na škole v přírodě v Albrechticích v Jizerských horách v penzionu Permon. Byla jsem poprvé na delší dobu sama bez rodičů, bylo to super, hráli jsme různé hry a chodili na výlety.

Každý rok jezdíme na prima cyklovýlety, k hasičům do Brandýsa, do knihovny do Čelákovic, někteří recitujeme na Vítání občánků a v květnu u pomníku padlých. Tato škola je nejlepší na světě!!!!!!

Patrik Kučera: V první třídě jsem bydlel ještě v Neratovicích, takže jsem musel dojíždět. Ve škole nás (prvňáky) učila paní učitelka *Židková*, a to až do třetí třídy. Naučila nás psát, číst a počítat. Nikdy nezapomenu na tuto větu: MÁMA MELE MASO. Děkuji všem učitelům, že to s námi vydrželi.

2. TŘÍDA

Tomáš Čápek: I ve druhé třídě to bylo lehké. V učení přibyla násobilka, s paní učitelkou *Židkovou* jsme chodili na výlety. V tělocviku jsme se naučili kotouly, hvězdy, skákat přes bednu a hrát vybíjenou. Děkuji paním učitelkám a panu řediteli za všechno, co nás naučili. Na naši školu budu vzpomínat.

Vanda Kučerová: Druhá třída – to je třída mého největšího zážitku. Učení se trochu zhoršilo, tedy bylo těžší. Už jsem seděla s *Jasmínkou*. Druhá třída byla ale jinak docela fajn. V jeden den jsme šli do Rudolfiny. Celá škola. Protože byly povodně, autobus asi v půlce cesty zastavil a my museli jít pěšky. Já měla špatné boty, takže cesta byla fakt strašná. Když jsme ušli asi tak dva kilometry, tak si *Soňa* všimla, že mi z pat teče krev. Oznamovala to paním učitelkám. Paní učitelka *Studničková* se mnou počkala a já si sundala silonky. Pak mě *pan ředitel* nosil na „koníčku“. A když jsme šli kolem prodejny s botami, paní učitelka mi koupila *crocsy*, které se mi k tomu hodily a dokonce je mám ještě dodnes. Ale to divadlo bylo hezké. Na škole v přírodě jsem spadla na placatý kámen a málem mi vypadl zub. Holky mi půjčovaly pití na vypláchnutí. Ale byla to moje možná nejlepší škola v přírodě (bez toho zubu, samozřejmě). Učila nás paní učitelka *Miroslava Židková*.

Všem vám chci strašně poděkovat za krásných pět let v toušeňské škole.

Milan Šváb: Ve druhé třídě jsme se naučili hodně, násobení atd. Učila nás paní učitelka *Židková*, jsem moc rád, že nás učila. Jezdili jsme na

výlety, do kin, do divadel, do školy v přírodě, moc se mi líbily. Také jsme nacvičili divadla. Nejvíc mě bavilo otevření školního hřiště. Tělocvik nás učil *pan ředitel*. Děkuju všem učitelům.

3. TŘÍDA

Jasmína Osmanová: Ve třetí třídě to bylo opravdu těžké. Už potřetí jsme měli paní učitelku *Židkovou*, za což jsem byla velmi ráda. Přidal se nám jeden předmět *angličtina*. Na tento jazyk jsme měli paní učitelku *Lenku Svobodovou*. Také už jsme byli starší, takže jsme mohli dělat něco pro větší děti, to znamená, že jsme mohli hrát divadlo. Jmenovalo se „Vánoční příběh“. Já jsem hrála Marii. Tohle divadlo jsme hráli v ZŠ, MŠ a v lázních pro důchodce. Další věc, co jsme mohli udělat, byla, že jsme sponzorovali zvíře ze ZOO Praha a jmenovalo se morčák bílý. Na vysvědčení jsem nakonec měla samé jedničky. I když třetí třída byla těžká, tak či tak byla výborná, protože jsme jezdili na mnoho mnoho výletů.

Martin Kodera: Třetí třída se mi také líbila. Pořád jsme měli paní učitelku *Mirku Židkovou*. Už nám začala angličtina, ta mi nikdy moc nešla. Měli jsme jí s paní učitelkou *Svobodovou*. Na výlety jsme jezdili do divadel a do kin. Na vysvědčení jsem měl jednu dvojku z angličtiny. Na toušeňskou školu budu vždycky rád vzpomínat.

Patrik Hercog: Třetí třída. Tady začal podle mě nejtěžší rok za pět let. Ptáte se, proč? Protože došlo na vyjmenovaná slova. Myslím si, že v tomto plaval úplně každý. Paní učitelka nás naučila takovou básničku BFLMPSVZ, mělo nám to připomínat be-fe-le-me-pes-se-veze. V matice jsme se učili počítat a taky tu byla geometrie. Používali jsme jako novou pomůcku KRUŽÍTKO, z toho byli všichni úplně nadšení. Kroužili jsme kružnice z bodu S. Také tam byly úsečky, přímký, rovnoběžky a spoustu dalších věcí. V tomto ročníku jsme měli i informatiku. Informatika jsou počítače. A poprvé angličtinu s paní učitelkou Svobodovou. Děkuji všem učitelům, na tuhle školu budu vždycky rád vzpomínat.

4. TŘÍDA

Barbora Vomastková: Celá čtvrtá třída byla moc fajn, paní učitelka *Ivana Studničková* byla naší novou a moc hodnou třídní učitelkou. Začalo mi docházet, že je to velká škoda, že naše toušeňská škola je jenom do páté třídy. Byli jsme na výletě v Praze v kině, několikrát v divadle, na exkurzi v Aero Vodochody, ve Škodovce v Mladé Boleslavi, na výletě na kolech, na dopravním kurzu v Čelákovících, na hasičích, na škole v přírodě v Kořenově v Hotelu Kořínek...

Všechno bylo moc zajímavé, ale já opravdu moc ráda vzpomínám na farmářský den v Poděbradech. Byl to super výlet. Jeli jsme autobusem z Toušeně do Poděbrad. Tam se nám představili studenti poděbradské zemědělské školy, kteří nás měli na starosti a rozdělili si nás do skupin. Naše třída byla ve skupince s prvňáky. Nejdříve jsme se šli podívat na traktory. To úplně nejlepší nebylo (na traktory a podobné stroje moc nejsem), ale dozvěděla jsem se mnoho nových věcí. Potom jsme se šli podívat na kombajn. To už bylo lepší, protože nám dovolili si do něho sednout. Schody by sice mohly být nižší, ale paráda zážitek. Pak jsme se přesunuli ke kravám a býkům. To bylo hezké a poučné. Pán, který se o ně stará, nám o nich vyprávěl a vysvětlil mnoho nových věcí. Také nám ukázal, jak se dojí krávy... (to jsem si jednou dokonce i vyzkoušela u nás v toušeňském kravíně).

Potom jsme se šli podívat na prasata a prasnice. Viděli jsme venku asi čtyři prasata a uvnitř v chlévě hodně prasnic se selaty. Malá prasátka byla tak roztomilá, hned bych si je pochovala! A jedna prasnice dokonce čekala selátko, byla v porodní kleci a byla přidržována takovými zábranami. Prý to tam má proto, aby selata nezalehla, až se narodí. A pak jsme šli konečně na moje nejoblíbenější stanoviště – KONĚ!!! V Poděbradech měli dva opravdu krásné. Mohli jsme si na nich zajezdit, ale museli jsme si vypůjčit helmu. Byla hrozně veliká na moji hlavu, ale to mi vůbec nevadilo, hlavně, že jsem se mohla projet. Krátká projížďka se mi opravdu moc líbila. Škoda, že takového koníka nemůžu mít doma. Také jsme měli svačinu a potom nás povozili na přívěsu za traktorem, to byla legrace! Ale to už bylo z farmářského dne to poslední... Výlet to byl opravdu moc pěkný.

Škoda, že v Toušeni není i druhý stupeň a musíme všichni přejít do jiných škol. Do jazykové třídy základní školy Na Výsluní se ale už moc těším. Jsem moc ráda, že jsem mohla do toušeňské školy chodit, spoustu se toho tu naučit a že jsem tu měla i dost kamarádů. Všichni mi z toušeňské školy moc pomohli, moc za to všem děkuji. Budu na tuto školu vzpomínat jako na moji první super školu.

Michal Charvát: Čtvrtá třída byla už těžká. Měli jsme paní učitelku *Studničkovou*, se kterou jsme každý měsíc jezdili na výlety. Např.: na Pražský hrad, do kina a do divadel. Ve škole mě bavila vlastivěda a můj favorit byl tělocvik. Chci poděkovat všem učitelům a učitelkám za pevné nervy. DĚKUJI.

Vojtěch Bureš: Ve čtvrté třídě jsme měli paní učitelku *Studničkovou*, která je moc hodná. Začali jsme se učit vlastivědu a přírodovědu. Oba předměty mě moc baví. Ve školní jídelně začali vařit zdravou stravu, která nám moc nechutnala. Na škole v přírodě jsme byli v Krkonoších v penziónu Vltava. Ten se mi líbil nejvíc. Na toušeňskou školu nikdy nezapomenu. Na spolužáky, na učitelky, na *pana ředitele*, na kuchařky a na školnici *Álu* budu dlouho vzpomínat.

5. TŘÍDA

David Danko: Super! Učila nás paní učitelka *Ivana Studničková*. Paní učitelka nás naučila vše. Tělocvik jsme měli s *panem ředitelem*. Hráli jsme vybíjenou a já jsem špatně chytl míč a zlomil jsem si malíček. Naštěstí se mi do turnaje zahojil. Na turnaji jsme byli celá třída, kapitán byl *Martin Kodera* a *Vanda* byla nejlepší hráčka. Skončili jsme na druhém místě. To byl velký úspěch. Dnes 29. 6. se koná rozlučka. Měli jsme překvapení pro naši paní učitelku. Byla to písnička *Beautiful day*, kterou zahráli v toušeňském rozhlase. Děkuji za všechny zážitky, které jsem mohl zažít.

Matěj Horák: Tak jsme nejstarší ze školy. Začali jsme dělat čerty. Nejdřív jsme strašili tady ve škole, ale moc dětí se nebálo, bála se jen *Mirka* a pár kluků. Potom jsme šli do školky. Někteří byli vyklepaní, někteří nás objali a pláclí si s námi. Těším se do nové školy, už vím, kam půjdu. Jdu na Kamenku do Čelákovic. No, ale z Toušeně budu mít dobré vzpomínky.

Matyáš Novák: pátou třídou nás provází paní učitelka *Ivana Studničková*. Tohle byla moje první škola, do které jsem chodil, a bylo to fajn, bude se mi stýskat. Bude se mi stýskat po kamarádech až na *Vojtu* a *Davidu*, se kterými budu chodit do 6. třídy do ZŠ Nehvizdy. Už jsem se tam byl podívat, viděl jsem novou paní učitelku a škola se mi líbila. Ale zpět k toušeňské škole. Pátá třída končí, máme po škole v přírodě, kde se mi velmi líbilo, teď už jen výzo a prázdniny a ahoj základní školo Lázně Toušeň.

Spolky

Baráčníci

Příběh praporu

V současné době má téměř každá baráčnická obec svůj vlastní spolkový prapor. Prapory jsou nesené při slavnostech, ozdobeny stuhami nechybí v čele sálu při významných zasedáních, doprovázejí členy při poslední cestě. Jsou těžké (řekne vám každý praporečník), jsou poctivě vyšíváné hedvábím, národní motivy zdůrazňují vlastenectví baráčníků, a co prapor, to jiné barevné provedení. Jejich hodnota je vysoká, často na zdlouhavou výrobu střádali členové spolku několik let. A jak to bylo s tím toušeňským?

Podnět na pořízení praporu nebyl nový, čas od času se o tom na konšelských seděních hovořilo, avšak k naplnění nedošlo. Teprve když se blížilo třicáté výročí obnovy baráčnického spolku (13. září 1958), návrhy už byly konkrétnější. Bylo ovšem jasné, že do oslav se to nestihne, a když to půjde dobře, tak nejdříve za rok. Neprodleně byla ustanovena komise pro pořízení praporu a zvědové se vydali do okolních obcí, aby získali potřebné znalosti. Tři členové odjeli do Slaného, kde byl speciální závod, a vrátili se s konkrétní nabídkou. Od zaplacení zálohy zhotovení do půl roku, cena 9000,- Kč plus náklady na pořízení žerdi, šerpy, řemenů a rukavic pro praporečníka. Nad výtvarnými návrhy bylo trochu dohadování, nejvíce se líbil nápad s čs. státním znakem a nápisem „Chraňme odkaz předků“ a na lícové straně česká chaloupka a názvem toušeňské obce zarámovaném ornamenty.

Bylo rozhodnuto. Trochu peněz obec v truhlici má a je tu početná členská základna (v roce 1958 bylo v Toušeni téměř 400 baráčníků), určitě ty peníze dáme dohromady. Už první sbírka mezi členy vynesla tisíc korun, první vložil do „domečku“ dráb svých našetřených 50,- Kčs. To byly v té době slušné peníze. Do fondu na pořízení praporu byly věnovány výtěžky ze zábav, tetičky, které připravovaly občerstvení „ze svého“ našetřily další dvě tisícovky. Na konšelském sedění 3. ledna 1959 oznámil rychtář, že do Slaného byla odeslána právoplatná objednávka se zálohou 5000,- Kčs, která byla zpětně potvrzena.

Také na jaře pokračovaly dobročinné akce, které přispívaly penízky do truhlice. Sousedé uspořádali sběr odpadových surovin a tetičky přišly s nápadem, že vyjednotí a okopou jeden a půl strychu řepy cukrovky (to je téměř půl hektaru), a hned se jich přihlásilo dvacet. Na konci dubna hlásil berní, že na doplatek chybí necelé dva tisíce a navrhuje vypsát členskou půjčku, která by byla dodatečně splacena. Tetičky oznamují, že všechny volné prostředky už poskytly a že se nyní zaměří na chystanou velkou událost. Rychtář jejich práci oceňuje: „Pracovaly jste jako včeličky, na prapor jste přispěly velkým dílem!“ Půjčka se setkala s velkým ohlasem, členové půjčovali 50, 100 i více korun, v několika dnech byla potřebná částka pohromadě, zbylo i na potřebné příslušenství.

Chystanou velkou událostí bylo slavnostní rozvinutí nového praporu. Termín byl předem určen – neděle 12. července 1959. Vedení župy rozhodlo, že na tento významný den svolá do Toušene župní sjezd.

Nyní nastala ta mravenčí organizační práce. Vytisknuté pozvánky byly zaslány na příslušná místa a do okolních baráčnických obcí. Byl zajištěn sál a velké množství obědů a občerstvení pro účastníky, hrát bude hudba pana Musila ze Zelenče (za 1800,- Kčs na celý den). Bylo jednáno s místním divadelním odborem o vystoupení, tribuna na návěs bude zapůjčena z čelákovického závodu TOS. Rovněž byli ustanoveni pořadatelé, objednány kytky a věnce k pomníku, určené dvojice budou prodávat vstupenky a odznaky. Sokol přispěje výčepem piva a limonád. Tetičky obešly místní dodavatele a získaly darem 13 kg mouky, 22 kg cukru, 5 kg omastku, 6 kg povidel, 2 kg máku, 196 vajec a ještě pět stovek na další vydání. Koláče se pekly u místního pekaře pana Hadáčka z patnácti kil mouky!

Mezitím přesně podle smlouvy byl doručen prapor a jeho fotografie byly zaslány pro pořádek na příslušný referát KNV. Tetičky a sousedé byli vyzváni, aby se zapojili do nácvičky České a Moravské besedy. Soused Malý ve funkci slavnostního rychtáře představil přesný program župního sjezdu a prohlásil: „Dvacet devět let jsme usilovali o zakoupení praporu a nyní se to dokázalo přispěním všech členů za jeden rok!“

Počasi přálo, slavnost se vydařila. Na dopoledním zasedání v sokolovně přítomní zástupci pražské Veleobce byli mile překvapeni velkým množstvím baráčníků, kteří do Toušene přijeli. Prapor byl představen a slavnostním „poklepem“ byl přijat mezi ostatní prapory I. župy. Odpolední návěs roztančily kolony České besedy, večer se tančilo na zábavě až do půlnoci. Hlavní událostí byl však velký průvod, který po poledni prošel celou Toušeni. V popředí nesl první praporečník soused Kratina hrdě nový prapor toušeňských baráčníků...

Uteklo to, už je tomu padesát sedm let. Řada praporečníků se vystřídalala, na žerď přibýly stuhly a prapor je stále hlavním symbolem baráčnické obce.

Jiří Kučera, rychtář OB Lázně Toušeň
foto: Hana Němečková

Myšák

Rodinné centrum **Toušeňský Myšák** připravuje *minikurz základů výtvarných technik* pro žáky Základní školy pod vedením Miloslavy Voborníkové, lektorky ZUŠ Brandýs, a to každé úterý v září (13., 20. a 27. září).

Podrobnější informace budou známy až koncem prázdnin (předpokládaný začátek v 16 hodin a doba trvání 2 hodinky).

Počet míst omezen – přihlášky na rc.mysak@centrum.cz

rcm

Malé tanečnice z Myšáka si připravily na konci června vystoupení pro rodinné příslušníky a kamarády přímo na pódiu sokolovny, kde všem přítomným ukázaly, co se během roku v kroužku tanečků a baletu naučily.

PROGRAM 2016 – 2017 Rodinného centra „U Myšáka“		
Na vše je možné vyzvednout děti z družiny či školky!		
pondělí	sudý týden od 16:30	Logopedie pí Dvořáková (přihlášení) 200 Kč / 30 min.
úterý	lichý týden 9 – 11:30	Herna pro všechny – vstupné 40 Kč
	12.00 – 16.00	Výuka klavír + zpěv ve spolupráci se ZUŠ Brandýs n/L
	16:00 – 17:30	Tvořeníčko – dílna plná fantazie vstupné 60 Kč
středa	12:00 – 19.00	Kurzy AJ s rodilým mluvčím (přihlášení)
čtvrtek	9.00 – 11:30	Herna pro všechny vstupné 40 Kč
	od 12:00	Logopedie Mgr. Jarošová (nutno objednat)
	17:15 – 18:15	Tanečky sl. Kašíčková
pátek	12:00 – 15:00	Výuka klavír + zpěv ve spolupráci se ZUŠ Brandýs n/L
	od 15:00	Logopedie pí Dvořáková (přihlášení) 200 Kč / 30 min.
	17:00 – 17:50	Předškoláček (přihlášení) 550 Kč / měsíc
Na všechny kroužky se můžete přihlašovat prostřednictvím mailíku, kde získáte veškeré potřebné informace – těšíme se na Vás!		
Během roku připravujeme další nepravidelné akce – sledujte web a nástěnky!!!		
Na herničky a všechny kroužky je možnost využít zvýhodněné permice!		
Info tel. 604 119 076 www.tousensky-mysak.cz rc.mysak@centrum.vz		

Divadlo

Soumrak se pomalu sklání nad Parkem profesora Procházky. Snad přímo v dějišti, kde se takový příběh před 656 lety mohl stát – slovy básníka: „se vážně stal, škoda jen, že již tu nežije nikdo, kdo by nám o něm své svědectví dal...“ Šero znásobuje fantazii, která bujně dokresluje děj. O červnové premiéře byl přítomen nejen autor *Václav Dragoun*, úspěšný dramatik ze sousedních Čelákovic, ale také děšť. Děšť provází i červencovou reprízu. Ale kdo proto nepřišel, může jen litovat. **Toušeňskou růži** v ochotnické podobě dobře známe z minulosti s půvabnou *Janičkou Hadrboľcovou*, s nezapomenutelnými *Václavem Shrbným* a *Miladou Klimentovou*, s noblesním prologem a epilogem *Kamily Lejskové*... Dnes je všechno jinak. Mladý nadějný režisér *Filip Müller* přestrojil lyrický příběh do podoby dravého pulsu života. Postavy se chovají jinak, jinak přesvědčivě: sebevědomá císařovna *Anna Lisová*, vladařsky lidský císař *Luboš Jakub*, výbušný mlynář *Dušan Müller*, rozhádaný rychtář *Jan Freudl* s rychtářkou *Janou* i s dcerkou *Janičkou* a jinak poetický prolog i epilog *Ondra Menoušek*... Pod širým nebem hrají schody, svahy, stromy, park. Viděli jsme řadu různých režii *Filipa Müllera*, poznáváme jeho rukopis, a rádi přicházíme k jeho úspěšné cestě blahopřát.

Sport

Atletika

5x zlato, 3x stříbro, 1x bronz

V neděli 8. května 2016 měl svůj trojnásobně úspěšný den toušeňský dorostenecký atlet **Vojtěch Korel** (*1999), který se připravuje v oddílu Atletika Stará Boleslav. Na přeboru Středočeského kraje s účastí více než 400 mužů, žen, juniorů, junierek, dorostenců a dorostenek ve Vlašimi získal jako jediný ze všech účastníků hned všechny tři medaile: *zlatou* ve vrhu koulí (5 kg) výkonem 13,96 m, *stříbrnou* v hodu diskem (1,5 kg) výkonem 38,77 m a *bronzovou* v hodu oštěpem (700 g) výkonem 48,46 m. Z jedenácti vítězů ze staroboleslavského oddílu se mu v dalších kategoriích přiblížil pouze junior Jakub Veselý vítězstvími v bězích na 200 m a 400 m. O dva týdny později 21. května 2016 potvrdil Vojtěch Korel svou výbornou letošní formu ve společném I. kole krajského přeboru Středočeského a Libereckého kraje, kde se výrazně zlepšil ve vrhu koulí a získal další *zlatou* medaili výkonem 14,71 m, na *zlatou* dosáhl i v hodu diskem za 37,28 m a *stříbrem* byl odměněn v hodu oštěpem za výrazně lepší výkon 51,46 m. Podobně úspěšný den si zopakoval za další dva týdny 4. června v Jablonci nad Nisou na Krajském přeboru družstev juniorů a dorostenců, kde opět nenašel soupeře ve *zlatém* vrhu koulí i při nižším výkonu 13,13 m a druhou *zlatou* medaili obdržel za skvělý hod diskem 39,22 m; za hod oštěpem 50,47 m získal opět *stříbro*. Konečně 25. června se Vojtěch Korel zúčastnil i mistrovství ČR juniorů a dorostenců v Třinci, kde v celorepublikové konkurenci obsadil 7. místo ve vrhu koulí svým osobním rekordem 15,00 m a 6. místo v hodu oštěpem výkonem 49,44 m. Osobní trenérkou Vojtěcha Korela je olympionička *Nikola Brejchová*, jedenáctinásobná mistryně republiky v hodu oštěpem, rovněž naše spoluobčanka.

jvk

Jachting

Další mistři republiky

Ve dnech 2. – 6. července 2016 se na Lipně jelo Mezinárodní mistrovství České republiky v jachtingu ve třídě *fireball* za účasti 40 lodí včetně Slovinců a Švýcarů.

Za větrného počasí a po boji na vodě v sedmi rozjíždkách *zvítězila* posádka kormidelníka **Jiřího Parůžka** z oddílu *Jachtklub Lázně Toušeň* a na kosatce mu sekundoval **Jakub Košvica** z Brna. Je to veliký úspěch našeho mladého závodníka i celého oddílu. Před 33 lety se stal mistrem republiky jeho táta **Zdeněk Parůžek** také ve věku 24 let. Ještě jednou ti, Jirko, blahopřejeme!

I. fidra

Rybáři

Rybářský kroužek se opět začne scházet ve druhé polovině září. Termín schůzek bude upřesněn na rybářské nástěnce mezi budovami školy a radnice. Informace na telefonu 777 775 242.

Milan Šulc

Poker

V neděli 26. června ukončila jarní sezónu *Toušeňská pokerová společnost* závěrečným vyhodnocením pořadí hráčů, kteří od ledna usilovali o co nejlepší umístění v tabulce. Tentokrát nebylo rozhodnuto až do samého závěru, kdy s těsnou převahou bodů zvítězil pan **Václav Král**. Zároveň touto cestou děkujeme *Sportbaru Petra Kasalického* za ochotu a přízeň, kterou k nám chová.

Ivana Studničková

Bojová umění

Pumy Lázně Toušeň

Dětský oddíl bojových umění bilancuje uplynulý školní rok

Pro malé bojovníky z místního oddílu, který je obsahem výuky zaměřen na sebeobranný styl *allkampf-jitsu*, byl uplynulý školní rok 2015-16 velmi úspěšný. I přes malou členskou základnu, která v průběhu roku kolísala mezi 8 až 12 žáčky, dosáhlo několik cvičenců značných úspěchů na poli krajských i národních soutěží a tím se dokonce dokázali nominovat i na nejvyšší soutěž, kterou je v tomto stylu mistrovství Evropy, jež se letos uskuteční 15. října v Českých Budějovicích.

V bojovém umění *allkampf-jitsu* se pořádají soutěže ve dvou různých formách, v technické a kontaktní zvané *fighting*.

Technická soutěž v bojovém umění *allkampf-jitsu* se skládá ze tří disciplín – *kata*, *randori* a *tameshi wari*, kdy se body dosažené v jednotlivých disciplínách sčítají a konečný součet nakonec určí pořadí jednotlivců. V disciplíně *kata* jsou předváděny naučené sestavy, jež znázorňují boj proti imaginárním útočníkům a závodník je musí zacvičit co nejpřesněji. V *randori* obránce provádí pět secvičených sebeobranných technik, z nichž jedna je proti ozbrojenému útočníkovi a hodnotí se zde rychlost reakce obránce a také provedení sebeobranných technik. *Tameshi wari* patří k tradičním a nejpobulárnějším prvkům stylu *allkampf-jitsu*. Jedná se o přerážení dřevěných nebo plastových desek, které se u jednotlivých kategorií liší pevností a hodnotí se zde technika přerážení a přesný zásah desky. Děti do 13 let přerážejí desky o rozměrech 30 x 30 cm, které představují sílu 1,5 cm dřeva. V celé této soutěži jsou závodníci rozděleni do jednotlivých kategorií jednak podle věkových skupin (žáci, junioři a dospělí) a také podle výše stupně technické vyspělosti, který cvičenci prezentují svými barevnými pásy. Tyto barevné pásy, znaky technické vyspělosti, žáci získávají absolvováním zkoušky ze znalostí a dovedností podle zkušebního řádu. Žáci své vědomosti získávají nejen na pravidelných trénincích, ale mají též možnost zlepšit své schopnosti na národních a klubových seminářích.

Fighting je sportovní zápasová forma *allkampf-jitsu*, kde proti sobě nastupují dvojice dle věkových a váhových kategorií. Zápas má tři fáze, v první soupeři používají údery a kopy, v druhé se po zachycení soupeře již používají jen podmetry, stržení a hody. Ve třetí fázi se snaží bojovníci jeden druhého na zemi zapáčit, zaškrtnit či znehybnit. Za všechny kvalitní techniky podle pravidel jsou zápasníkům přičítány body, které rozhodují o konečném vítězi.

Jan Rychnovský, 3. Dan AKJ, trenér

Dva mistři republiky

Účast a úspěchy toušeňských bojovníků za školní rok 2015-16

19. března 2016 proběhl Krajský přebor mládeže v Mostě, na kterém získal **David Danko** druhé místo. Zde mu k umístění nejvíce pomohlo bezvadné secvičení a předvedení technik *randori* s **Matějem Horákem**, který se bohužel nakonec kvůli menšímu zranění umístil ve své kategorii jen těsně za těmi nejlepšími.

16. dubna 2016 v Chomutově se ve Fightingové lize bezvadně prezentovali *toušeňské Pumy* ve složení **Matěj Horák**, **David Danko** a **Michal Mík**. **Matěj Horák** vybojoval i přes své zranění *stříbrnou* medaili a předvedl výkon na velmi vysoké technické úrovni. **David Danko** a **Michal Mík** zde byli především nasbírat zkušenosti v této disciplíně a ve svých kategoriích předvedeným výkonem rozhodně trenéra nezklamali. Vyvrcholením sezóny bylo 7. května 2016 v Chomutově již dvacáté Mistrovství České republiky, kde **Matěj Horák** předvedl bezchybně techniky *randori* a také přerážení mu vyšlo na výbornou a v celkovém součtu putovala tedy do Toušene *zlatá medaile mistra republiky!* **David Danko** měl trochu smůlu a kvůli malé chybě v *randori* nedosáhl na „bednu“, ale i 6. místo bylo úspěchem a oba žáci si tímto zajistili postup na Mistrovství Evropy.

Slovem trenéra na závěr bych chtěl poděkovat všem žákům za snahu najít v sobě to nejlepší a učit se jít tou správnou cestou bojovníka.

Milí žáci, za vzájemné podpory rodičů a svých bližních, společně postupujte ke stále vyšším cílům a nezapomeňte, že vaším úkolem je pomáhat nejen těm slabším, ale také ukazovat cestu ostatním, kteří z jakýchkoli důvodů nemohou dosáhnout vašich úspěchů.

Za poskytnuté zázemí v podobě tělocvičny a přilehlého venkovního hřiště bych také rád poděkoval vedení ZŠ Lázně Toušeň.

Těším se na další školní rok a přeji si, aby začal neméně tak úspěšně, jako ten minulý.

Děti i dospělí! Pokud máte zájem se přihlásit do našeho oddílu, informujte se a registrujte v průběhu prázdnin na telefonu: 604 704 252 nebo e-mailu: jan.rychnovsky@allkampf-jitsu.cz. První trénink v novém školním roce bude ve středu 14. září.

-jr-

Třešničkou na republikovém dortu bylo umístění trenéra **Jana Rychnovského** na *prvním* místě v dospělácké kategorii. Skvělým úspěchem toušeňského tažení do Chomutova byla i *stříbrná* medaile pro dalšího dospěláka **Přemysla Dubna**, který je také žákem stejného trenéra.

Olympiáda

Olympionici v Toušeni

Prvním olympionikem v Toušeni byl trenér místních hokejistů MUDr. **Jaroslav Pušbauer**, jako hokejový obránce olympionik v Chamonix 1924 a trojnásobný mistr Evropy s dvěma bronzami z mistrovství světa. Toušeňské hokejisty začal trénovat v roce 1940.

Nedlouho poté v Toušeni pobýval atlet století **Emil Zátopek**: v letech 1943 a 1944 se zde účastnil vytrvaleckých soustředění, která pořádali v budovách Slatinných lázní Ing. **Josef Hron** a MUC. **Vojmír Králík**. Zátopkova medaile na olympiádě v Londýně 1948 za běh na 10 km znamenala první lehkooatletické olympijské vítězství čs. sportovce. Následující trojice zlatých medailí za běhy na 5 km, 10 km a za maraton na olympiádě v Helsinkách 1952 zůstala bez obdoby i ve světovém měřítku. Světové běžec-
ké rekordy překonal také v Houštce a v Čelákovících. Od podzimu 1969 pracoval v geologickém průzkumu, také opět v Toušeni a rád se sem vracel, od února 1991 již jako čestný občan.

Na jaře 1964 přijela do místních lázní skupina reprezentantů v kopané, z nichž pak **Ludvík Cvetler**, **Vladimír Weiss**, **František Schmucker** a **Vojtech Masný** získali na olympiádě v Tokiu 1964 stříbrné medaile.

Od počátku 70. let zavítala často do Toušene se svým manželem oštěpařka **Dana Zátopková**, olympionička rovněž již v Londýně 1948, olympijská vítězka z Helsink a držitelka světového rekordu. Ve svém postavení ústřední trenérky vrcholových sportovců se zasloužila o pravidelné rekondiční pobyty sportovců v toušeňských lázních. V únoru 1991 byla jako první žena jmenována čestnou občankou Lázní Toušene. Druhým trenérem vrcholových sportovců zde býval koulař Ing. **František Douda**, držitel světového rekordu, olympionik již kdysi v Amsterdamu 1928, bronzový olympijský medailista z Los Angeles 1932 a účastník olympiády v Berlíně 1936.

Díky Daně Zátopkové a Ing. Františku Doudovi do Toušene nejčastěji přijížděli **Ludvík Daněk** – stříbrný olympionik z Tokia 1964, bronzový z Mexika 1968 a zlatý olympijský vítěz v hodů diskem z Mnichova 1972, **Helena Fibingerová** – držitelka světových rekordů ve vrhu koulí, olympionička z Mnichova 1972 a bronzová z Montrealu 1976, **Jarmila Kratochvílová** – držitelka světového rekordu v běhu na 400 m a 800 m, stříbrná olympionička z Moskvy 1980, **Imrich Bugár** – mistr světa v hodů diskem a stříbrný olympionik z Moskvy 1980, bratři **Oldřich** a **Pavel Svojanovští** – veslařští olympionici v Mexiku 1968, stříbrní Mnichově 1972 a bronzoví v Montrealu 1976.

Z dalších početných olympioniků, kteří léčili své klouby, šlachy a svalové úpony ve Slatinných lázních Toušene, zůstávají v živé paměti především *medailisté*: výškařka **Miloslava Rezková-Hübnerová** – zlatá v Mexiku 1968, oštěpař **Jan Železný** – stříbrný v Soulu 1988, zlatý v Barceloně 1992, zlatý v Atlantě 1996 a zlatý v Sydney 2000, kanoistka na divoké vodě **Štěpánka Hilgertová** – zlatá v Atlantě 1996 a zlatá v Sydney 2000, desetibojař **Tomáš Dvořák** – bronzový v Atlantě 1996, desetibojař **Roman Šebrle** – stříbrný v Sydney 2000 a zlatý v Aténách 2004, diskařka **Věra Cechlová-Pospíšilová** – (dodatečně) bronzová v Aténách 2004, veslař **Ondřej Synek** – stříbrný v Pekingu 2008 a stříbrný v Londýně 2012.

Po všech jmenovaných (i nejmenovaných) olympijských hostech a obou čestných občanech si zaslouží zvláštního jmenování domácí – toušeňští – olympionici: výškař **Jiří Lanský**, olympionik v Římě 1960, a oštěpařka **Nikola Brejchová**, olympionička z Atlanty 1996 a Sydney 2000, již na její třetí olympiádě v Aténách 2004 unikla bronzová medaile o pouhých 6 cm. Po ukončení aktivní kariéry se věnuje sportovně nadaným toušeňským dětem a dorostencům.

RNDr. Jan Králík, CSc., *kronikář městyse*

O Emilu Zátopkovi a Lázních Toušeni

Čeští olympionici mají letos poprvé na oficiálních dresech nejen státní znak, ale podle návrhářky **Lucie Kuříkové** i podobu českého sportovce – *Emila Zátopka* – a to v jeho vlastní karikatuře. Světově proslulé běžce, vytrvalce, také čestného občana Lázní Toušene, přibližují v době XXXI. novodobých Olympijských her 2016 v Riu de Janeiro čtyři nové knihy. Ve dvou z nich se dočteme i o našem městyse. V knížce **Zatraceněj Zátopek** (XYZ 2016, 307 stran, 12 fotografií) líčí **Richard Kozohorský** Zátopkův životní příběh na pozadí příkrých politických zvratů. Světové úspěchy tím podává současně jako vítězství Zátopkovy charakterové přímosti a statečnosti. Píše i o Houštce a k letům po roce 1968 připomíná Zátopkovy návraty do Toušene, vzpomínky na dávné válečné tréninky v lázních i na novodobé čestné občanství. V obsáhlé knize **Náš život pod pěti kruhy** (Academia 2016, 601 stran, 257 fotografií) její autorka **Dana Zátopková**, manželka Emila Zátopka a rovněž čestná občanka našeho městyse, rozšířila dvě rozebraná vydání knihy **Dana a Emil Zátopkovi vyprávějí** (1960, 1962) a doplnila je o další připravené postřehy. Tím se také zde – dokonce v autentickém vyprávění Emila Zátopka – objevuje jeho „normalizační“ návrat do Toušene: „kde jsme zjišťovali sílu léčivých pramenů“. Proslulý atlet s ryzím srdcem zde vzpomíná i na „několik místních dobrých lidí a vlastenců“. Nejpodrobněji popsal Emil Zátopek svůj vztah k Toušeni v šes-
tistránkové *Vzpomínce na Toušeň*, napsané pro brožuru **Lázně Toušeň – sport a sportovci** (1996).

Stále tajemné Hradištko

Rád podnikám krátké i delší procházky do toušeňského okolí. Kolem hřbitova polní cestou směrem na Záluží, úvozem do Záp a kolem hřiště lesíkem na novou cyklostezku, po jedné straně Labe do Brandýsa a po druhé zpátky. Nebo přes most a Káraný ke svatému Václavovi, mezi toušeňskými jezery do Čelákovic, případně pouze kolem Nových Malvín (oficiálně jezero Mezi Mosty). Posledně jmenované cesty mě vedou kolem Hradištka.

To je místo, které na první pohled nepůsobí nijak obzvlášť zajímavě, nicméně přiznávám, že postupně začalo čím dál více podněcovat mou zvědavost. Díky před časem vzbuzenému zájmu o české dějiny obecně jsem tušil, že už podle názvu má tohle místo za sebou bohatou historii. Poté se mi dostala do rukou útlá brožura Městys Lázně Toušeň sepsaná zdejšími kronikářem, panem doktorem Janem Králíkem. Tato pro seznámení se s toušeňskou historií zásadní práce obrátila část mého zájmu od všeobecných českých dějin také směrem k dějinám lokálním.

Má radost byla, želbohu, předčasná. Přestože v katastru obce bylo provedeno již více než 200 archeologických akcí a při nich zachyceny tisíce nálezů, výstupů z nich pro veřejnost je poskrovnu. U malých akcí, jako je třeba záchranný výzkum ve vykopané kanalizační přípojce, je to celkem pochopitelné, ovšem u výše uvedených plošných odkryvů je to, slušně řečeno, velká škoda. Nejenže k odkryvům na Hradištku není dodnes zpracována studie, která by seznámila alespoň úzkou laickou veřejnost a ještě užší veřejnost odbornou s jeho výsledky – ona dodnes neexistuje ani nálezoř zpráva! Laicky řečeno, výstupem z akcí probíhajících v letech 1975–1982 je cca 30 řádků v archeologické databázi akcí a pár šanonů plných počmáraných čtverečkových papírů a černobílých fotek zastrčených kdesi v regálu.*

Hradištko tak své tajemství ještě veřejnosti nevydalo. Je to celé nepochopitelnější o to více, že leckde na podobných místech si mohou o tak rozsáhlé archeologické akci nechat jenom zdát. Pravda, nezmínil jsem slavnou zlatou záušnici, ovšem vypíchnutím jediného, byť nepochybně nejcennějšího, nálezů věrný obraz minulosti nezískáme. A tak je zatím třeba se spokojit s informacemi, které jsou obsaženy již ve výše zmíněné brožuře Městys Lázně Toušeň s tím, že nynější osazenstvo archeologického pracoviště Městského muzea v Čelákovcích se statečně snaží s resty z minula vyrovnat a souběžně s novými výzkumy pracuje na vyhodnocování těch starých. Nejen za to jim patří dík.

Rád bych zakončil svůj skromný příspěvek pozitivně, a tak na závěr přidám informaci o tom, že díky archeologickým akcím, které proběhly v minulých letech na bývalém poli v dnešních ulicích Nad Trať, Nad Křížkem a Na Panském, můžeme posunout datování počátků osídlení v katastru našeho městyse ještě o pár stovek let dozadu, neboť zde prokazatelně sídlil již lid kultury s lineární keramikou, čili první neolitické zemědělci na našem území, a to už v šestém tisíciletí před Kristem.

* Korektně je třeba upřesnit, že přece jenom nějaké informace ze zmiňovaného výzkumu vedeného panem Jaroslavem Špačkem v letech 1975–1982 publikovány byly. Jedná se zejména o dva články v *Archeologii ve středních Čechách* (2003: Příspěvek k poznání raně středověkého osídlení v Toušeni, N. Profantová – J. Špaček a 2011: Staroúnětické pohřebiště v Lázních Toušeni, V. Moucha – J. Špaček). Také ve sborníku *100 let Městského muzea v Čelákovcích* (2004) v článku J. Špačka *Z dávné minulosti Čelákovic a jejich okolí je Hradištku věnován odstavec a půl*. V druhé polovině 70. let vyšly též dva články v denním tisku. Jinak maximálně pár vět v několika dalších článcích... toť vše.

(Hradištko fotografoval Otakar Šámal, vykopávky obdivovali malíř Vilém Plocek a spisovatel Adolf Branald, archeologický výzkum vedl Jaroslav Špaček, který také fotografoval zlatou záušnici)

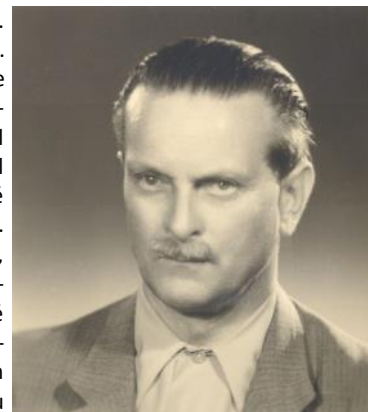

hrg

Letní ohlédnutí

Výročí profesora Procházky

Park profesora Procházky známe všichni a nejsme zdaleka sami, kdo se v jeho vlídné zeleni rádí osvěží. Prof. MUDr. **Jaroslav Procházka**, uznávaný dětský a infekční lékař, se narodil právě před 120 lety – 12. září 1896 – v Novém Městě na Moravě. Po absolutoriu lékařské fakulty University Karlovy v Praze se specializoval na pediatrii. V roce 1932 se habilitoval a jako docent lékařské fakulty byl roku 1935 zároveň ustanoven primařem infekčního oddělení nemocnice na Bulovce. Ve válečném roce 1941 koupil v Toušeni od vdovy po profesoru Hugovi Raulichovi Skleněnou vilu se zahradou, kde pak pobýval s manželkou a dvěma dcerami po celé léto. Rád pěstoval zeleninu, staral se o stromy a většinu sklizně rozdál – ovoce přednostně žákům toušeňské školy. Ani v Toušeni neodmítl žádného dětského pacienta. Noví studenti medicíny si dlouho docenta Procházku připomínali již jako „proslulého infekcionista“, příslušníka starší gardy pražské lékařské fakulty, a jako příkladně obětavého lékaře, který statečně diagnostikoval a léčil vězně v Terezíně na konci války. Po válce dosáhl na lékařské fakultě roku 1946 řádné profesury a od roku 1951 až do svého skonu vedl v postavení přednosty Infekční kliniku fakulty dětského lékařství University Karlovy v Praze. Od roku 1956 byl souběžně ředitelem Laboratoře pro výzkum poliomyelitidy (dětské obrny). Zásluhou profesora Procházky byly všechny děti v Československu očkovány proti dětské obrně vakcínou získanou z Kanady. Při výzkumné a vědecké práci se profesor Procházka zabýval i dalšími infekčními chorobami: podílel se na monografiích *Infekční hepatitis* 1951, *Maligní lymfogranulom* 1955, *Infekční nemoci* 1958, sám publikoval monografii *Resekce plic* 1954 atd. Na své venkovské sídlo v Lázních Toušeni jezdil až do svého posledního léta. Zemřel 3. listopadu 1967 v Praze. Skleněnou vilu a zahradu zakoupila obec zásluhou tehdejší starostky *Ludmily Svobodové* od dcery profesora Procházky, MUDr. *Evy Pflugové*. Zahrada přebudovaná v park byla po rekonstrukci otevřena se jménem profesora Procházky 10. října 2010 a v celostátní soutěži „park roku 2010“ vyhodnocena na I. místě. Pamětní deska prof. MUDr. Jaroslava Procházky je umístěna v západní stěně Skleněné vily.

jvk

Dobrotivý císař a toušeňský kostel

Když se počátkem roku 1875 dověděl poslední korunovaný český král **Ferdinand V.** o sbírce na stavbu kostela v Toušeni, dal poslat 200 zlatých, mnohonásobně víc, než kterýkoli jiný přispěvatel. Nejen proto je připomínán přízviskem **Dobrotivý**. Narodil se ve Vídni 19. dubna 1793 jako prvorozený syn císaře *Františka* (v římské říši II., v rakouské I.), byl tedy vnukem císaře *Leopolda II.* a pravnukem císařovny *Marie Terezie*. Pokrevní příbuznost předků (rodiče byli bratranec a sestřenice) u něho způsobila genetickou poruchu: myslel pomaleji, ale dobře hrál na klavír, zajímal se o botaniku i techniku a naučil se pět jazyků. Byl krajně smířlivý, dobromyslný, ale ne slabomyslný, jak se často jízlivě šířilo. Aby se neporušilo pravidlo prvorozeného nástupce, přijal již roku 1830 korunu uherského krále, po smrti svého otce 1835 titul císaře a 1836 – právě před 180 lety – byl korunován v Praze českým králem. Shodně jako jeho prababička Marie Terezie vyjžděl ke korunovaci s celým dvorem ze zámku Brandýs nad Labem, a to 1. září 1836. Slavnost se konala v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha 7. září 1836. Byl posledním českým králem, kterému na hlavě spočinula svatováclavská koruna. Za revoluční vlny v roce 1848 ustoupil naléhání své švagrové, arcivévodkyně *Žofie*, a abdikoval ve prospěch svého synovce *Františka Josefa I.*, Žofiina syna. V postavení penzionovaného krále pak *Ferdinand V.* *Dobrotivý* pobýval na Pražském hradě, kde se v klidu věnoval heraldice a hrával na klavír i čtyřručně s Bedřichem Smetanou. Zemřel v 83 letech v Praze 29. června 1875. Toušeňský kostel byl dostavěn o patnáct

let později a ironií osudu zde má pamětní desku vladař, který se o kostel vůbec nezasloužil, zatímco na skutečného dobrotivého donátora se nevpomnělo. Nevděk světem vládl již tehdy.

kro

Toušeň a Husův sbor

Snahy o reformu katolické církve v Husově směru vstoupily po vyhlášení republiky i do Toušene. Duchovní správa nové Církve československé byla sice ustavena v Čelákovcích (v létě 1920), ale k novému náboženství se přihlásili i mnozí toušeňští věřící a v toušeňské škole se proto vedle římskokatolického náboženství začalo vyučovat i náboženství československé (od jara 1921). Prvému tehdy vyučovali P. *Karel Bláha*, P. *Stanislav Gabriel* a P. *Robert Brousil*, druhému *Josef Lán* a *Alois Janovský*. Roku 1927 vnikl v Toušeni spor o užívání kostela. Záměr postavit nový kostel pro novou církev došel sice již k zakoupení pozemku (1930) a k architektonické představě (na obrázku návrh architekta *Alberta Jonáše*), ale usílil se nakonec soustředilo opět do Čelákovic. Za nemalé podpory čelákovických, ale také toušeňských věřících byla v Čelákovcích uskutečněna stavba Husova sboru podle návrhu architekta *Rudolfa Hübnera* a slavnostně otevřena před 80 lety, 29. června 1936. Mezi nejvýznamnějšími donátory se dodnes připomíná vedle čelákovického továrníka *Josefa Volmana* také majitel Slatinných lázní v Toušeni *Jan Králík*, který rovněž věnoval čelákovickému Husovu sboru zvon nazvaný Ježíš Kristus. Toušeňští proto nyní podpořili také jubilejní slavnost 11. června 2016 účastí delegace Obce baráčníků v čele s rychtářem *Jiřím Kučerou*, s tetičkami v krojích, sousedy ve svérázu a s praporem ozdobeným vzácnými pamětními stuhami. Čelákovičti sami nic tak pohledně slavnostního nepřipravili. Toušeňská účast napomohla rovněž návštěvnosti a tím dobrému dojmu před patriarchou Církve československé husitské ThDr. *Tomášem Buttou*, Th.D., který vedl slavnostní bohoslužbu.

jk

Úřední hodiny úřadu městyse

Hlavní 56, Lázně Toušeň

PONDĚLÍ

Úřední hodiny: 8.00 – 12.00 13.00 – 17.00

Starosta: 9.30 – 12.00 13.00 – 17.30

STŘEDA

Úřední hodiny: 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

Pokladna: 8.00 – 9.00

Telefony: 326 992 302, 326 991 592

Otevírací doba pošty

Za Školou 414, Lázně Toušeň

Pondělí 8.00 – 10.30 14.00 – 17.00

Úterý 8.00 – 10.30 13.00 – 16.00

Středa 8.00 – 10.30 14.00 – 17.00

Čtvrtek 8.00 – 10.30 13.00 – 16.00

Pátek 8.00 – 10.30 13.00 – 15.00

Telefon: 326 992 326

Provozní doba knihovny

Skleněná vila, V Ovčárně 87

Úterý 14.30 - 17.00

Případné uzavření bude včas oznámeno.

Rehabilitace-masážeLTV cvičení – elektroléčba - mobilizace páteře
reflexní terapie

Ivana Drobílková, Dům seniorů, Za školou 414

Pracovní doba:

pondělí - pátek dle objednání

objednávky na tel. 603 254 220

Masážní studio a infra sauna

Na Panském 518, Lázně Toušeň

Masérka pro rekondiční**a relaxační masáž.**

Alena Jiroušková tel. 773 586 596

Web: www.oazamasaze.cz**Prodejna krmiv, hnojiv, PB a drogerie**

Jan Králík - Za školou 2, Lázně Toušeň

úterý – pátek 9:00-12:00 13:30-16:00

sobota 9:00-11:00 telefon: 737 946 186

Pneuservis, autoservis

Emanuel Fiala - Hlavní 13, Lázně Toušeň

pondělí - pátek 8:30–17:00

sobota, neděle dle dohody telefon: 731 036 059

Gastrodeli**výrobky studené i teplé kuchyně, cukrářské i pekařské**

U Sokolovny 259

Lázně Toušeň

objednávky@gastrodeli.cz telefon: 326 996 359

Infozprávy

Služba infozpravy.cz je určena všem občanům městyse a je zcela zdarma.

Registrace je možná

a) osobně na úřadě v úřední hodiny

b) přes internet <http://www.infozpravy.cz>

c) mobilním telefonem.

Registraci pomocí mobilního telefonu provedete zasláním krátké SMS zprávy ve tvaru

LT mezera číslopopisné
na telefonní číslo **733 746 863****Ordinační hodiny praktického lékaře**

MUDr. Jiří Ranc, Za školou 414, Lázně Toušeň

Pondělí 13.00 – 18.00

Úterý 7.30 – 14.00

Středa 11.00 – 17.00

Čtvrtek 7.30 – 14.00

Pátek 7.30 – 13.30

Telefon: 326 992 361

Veterinární praxe

MVDr. Jitka Myslivečková

Hlavní 39, Lázně Toušeň

Pondělí 15.00 -19.00

Úterý 10.00 -12.00 15.00 -19.00

Středa 10.00 -12.00 15.00 -19.00

Čtvrtek 10.00 -12.00 15.00 -19.00

Pátek 15.00 -19.00

soboty, neděle a pohotovost po telefonické domluvě

Telefony: 326992912, 602641294

Česká daňová kancelář, s.r.o.

Ing. Luboš Valehrach, MBA

daňové poradenství - vedení účetnictví

Lázně Toušeň, Na Požárech 425

telefon: 603 876 540

Advokátní kancelář

Mgr. Stanislav Beran Za školou 414, 250 89 Lázně Toušeň

1. patro telefon: 606 494 811

e-mail: beran-advokat@seznam.cz

Poskytovatel internetu
v Lázních Toušeni a okolí

www.labenet.cz ☎ 605 055 000

8 Mb/s - 290 Kč
16 Mb/s - 390 Kč
23 Mb/s - 490 Kč

Nulové zřizovací náklady. Instalace zdarma.

Uzávěrka příspěvků pro následující číslo Floriána: 15. září 2016.
Florián vychází vždy počátkem sudého měsíce

K a l e n d á ř a k c í 2 0 1 6

z m ě n y v y h r a z e n y

den	čas	místo	akce
srpen 2016			
sobota 13. srpna	18.00	nádvoří Skleněné vily	koncert kapely Dobráci
sobota 20. srpna	19.30	nádvoří Skleněné vily	divadlo Poctiví společníci (<i>Divadlo pod Petřínem</i>)
úterý 23. srpna	18.30	Park prof. Procházky	setkání se senátorkou Ing. Veronikou Vreccionovou (<i>ÚM</i>)
úterý 23. srpna	20.30	nádvoří Skleněné vily	letní kino Jak básníci čekají na zážrak
sobota 27. srpna	18.00	nádvoří Skleněné vily	koncert kapely Druhej dech (<i>Láďa Weyrosteck</i>)
neděle 28. srpna	19.00	Sportbar U Kasaldy	III. ročník starostova poháru v pokeru
úterý 30. srpna	21.00	nádvoří Skleněné vily	letní kino pro děti Zootropolis
středa 31. srpna	13.00	hřbitov	pietní vzpomínka na arm. gen. Ing. Tomáše Sedláčka
září 2016			
sobota 3. září	18.00	nádvoří Skleněné vily	koncert kapely Antikvariát
čtvrtek 8. září	19.00	Skleněná vila	beseda Z Polabí do Venezuely (<i>Alena Šedová</i>)
pátek 23. září	18+20	sokolovna	Noc sokoloven (<i>T. J. Sokol</i>)
pondělí 26. září	13.00	Floriánské náměstí	zájezd do Prahy do Senátu ČR (<i>ÚM</i>)
říjen 2016			
pátek 7. října	19.00	Skleněná vila	Karel IV.: literární večer Hudba v Polabí za Karla IV. a poté
*	*	Skleněná vila	výstava Památníky obětí I. světové války
sobota 15. října	8 – 8.30	Floriánské náměstí	sběr nebezpečného odpadu
sobota 15. října	8 – 12	Floriánské náměstí	sběr velkoobjemového odpadu
28. října	16.00	u pomníku padlých	Pietní vzpomínka (<i>položení květin a vystoupení žáků ZŠ</i>)
listopad 2016			
úterý 15. listopadu	19.00	Skleněná vila	Karel IV.: literární večer Podrobnosti o Karlu IV. na Toušení
sobota 12. listopadu	13.00	sokolovna	valné sedění Obce baráčníků (<i>s vystoupením žáků ZŠ</i>)
sobota 12. listopadu	20.00	sokolovna	Martinská zábava (<i>T. J. Sokol</i>)
sobota 26. listopadu	19.00	sokolovna	Bluesbadger festival (<i>The Kingsize Boogiemen a hosté</i>)
neděle 27. listopadu	16.30	Floriánské náměstí	Advent: rozsvícení vánočního stromu (<i>koledy a divadlo</i>)

FLORIÁN, zpravodaj městyse Lázně Toušeň, ročník 6, číslo 4

Vydává úřad městyse Lázně Toušeň

IČ: 00240893, registrační číslo MK ČR E 20466

Příspěvky pro rok 2016 přijímá: Hana Němečková, předsedkyně kulturní a spolkové komise

Redakční rada: Hana Němečková, Ivana Studničková a RNDr. Jan Králík, CSc.

Technická redakce: Mgr. Martin Černý

Kontakt: zpravodaj@laznetousen.cz

Sponzorsky tiskne Ferratt International Czech, s. r. o.